

Streda 3. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na stredu 3. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: semeno,
ktoré sa dotýka srdca; hľadať
hlboké šťastie; rásť medzi
bodliakmi.

29.01.2025

JEŽIŠA ZAČAL nasledovať taký veľký
zástup, že je nútený využiť svoju
kreativitu, aby sa jeho slová dostali
ku všetkým. Rozhodne sa teda
nastúpiť do lodky a prehovoriť k
zástupu. Okrem mnohých iných

podobnostiev si dáva obzvlášť záležať na tom, aby opísal podmienky na to, aby semená priniesli ovocie. Je to obraz, ktorým nás Pán chce priviesť k zamysleniu nad našou pripravenosťou prijať jeho posolstvo, a preto nás vyzýva, aby sme boli k sebe úprimní.

„Na kraji cesty, kde sa seje slovo, sú tí, čo ho počúvajú, ale hneď prichádza satan a oberá ich o slovo zasiate do nich“ (Mk 4, 15). Kristovo učenie je adresované celému človeku. To znamená, že sa nevzťahuje len na určité aspekty života, ale je výzvou pre celú našu bytosť, a preto si tiež vyžaduje plné dodržiavanie, pretože to, o čo sa usiluje, je naše šťastie na zemi i v nebi. V dnešnej dobe, keď dostávame toľko správ a podnetov, sa možno správame ako zvedaví pútnici. Počúvame rôzne informácie bez toho, aby sme si našli čas na ich pozorné vyhodnotenie, a bez

väčšieho rozlišovania toho, čo si necháme vstúpiť do srdca. Takto nám môže byť ťažké jasne vnímať, čo môže byť pre náš život dôležité a čo nás zaujíma len povrchne.

Semenom Slova „je už prítomné v našom srdci, ale to, či prinesie ovocie, závisí od nás, závisí od prijatia, ktoré tomuto semenu vyhradíme. Často nás rozptyľuje príliš veľa záujmov, príliš veľa nárokov a je ťažké rozlíšiť medzi toľkými hlasmi a toľkými slovami to Pánovo, jediné, ktoré nás oslobodzuje“^[1]. Ježiš nás pozýva, aby sme dovolili jeho slovu dotknúť sa našej hlavy a nášho srdca. Tak sa bude môcť zakoreniť a rásť a pre diabla bude ťažšie vziať ho preč. „Viera neposkytuje len nejaké informácie o Kristovej identite, ale predpokladá osobný vzťah s ním, priľnutie celého človeka s jeho inteligenciou, vôľou a citmi k Božiemu prejavovaniu sa“^[2].

„DO SKALNATEJ PÔDY je zasiate u tých, čo počúvajú slovo a hneď ho s radosťou prijímajú, ale nemajú v sebe koreňa, sú chvílkoví. Keď potom nastane pre slovo súženie alebo prenasledovanie, hneď odpadnú“ (Mk 4, 16-17). Radosť je znakom toho, že to, čo človek počuje, nachádza odozvu v jeho vlastnom srdci. Každú dobrú správu sprevádza určitá radosť. Ježiš nás však vyzýva, aby sme sa zamysleli nad hĺbkou našej radosti. V tomto svete všetko, čo stojí za to, niečo stojí, a práve v obete sa často odhaľujú hlboké priority nášho srdca.

To neznamená, že kresťanský život je o hromadení utrpenia na zemi, aby sme sa z neho neskôr vo večnosti tešili. „Nebeské šťastie,“ napísal svätý Josemaría, „je pre tých, ktorí vedia byť šťastní na zemi“^[3]. Ježišov návrh je skôr taký, aby sme túžili po tých

ideáloch, ktoré dávajú nášmu životu smer a úplne nás naplňajú, a prejavovať tieto túžby v našom správaní. Vie, že sú radosti, ktoré sa dosahujú ľahšie, ale sú povrchnejšie, a iné, ktoré si vyžadujú viac vnútorného úsilia, pretože sú hlbšie. Úsmev v zlej nálade zvyčajne stojí oveľa viac ako pôžitok z obľúbeného jedla, ale môže poskytnúť trvalejšie šťastie, pretože dobro, o ktoré sa usilujeme, je oveľa ambicióznejšie: želanie, aby nám vonkajšie alebo vnútorné okolnosti nebránili byť rozsievачmi pokoja a radosti.

Napokon, ako povedal zakladateľ Opus Dei, skutočné šťastie nezávisí ani tak od hromadenia intenzívnych zážitkov alebo bezprostredných pôžitkov, ale od vnútorného nastavenia, aby sme sa vždy cítili sprevádzaní Bohom: „Prežívaš práve radostné dni a dušu máš plnú slnka a farby. A čo je zvláštne, dôvody tvojej radosti sú tie isté, čo ťa inokedy

skľučovali! Je to tak vždy: všetko závisí od uhla pohľadu. —*Laetetur cor quaerentium Dominum!* — keď hľadáme Pána, srdce je vždy naplnené radosťou“^[4].

„A INÉ, zasiate do trnia, je u tých, čo počúvajú slovo, ale potom sa vlúdia svetskej starosti, klam bohatstva a všelijaké iné žiadostivosti, slovo udusia a ostane bez úžitku“ (Mk 4, 18-19). Niekedy môže semeno Božieho slova stratiť v nás svoje miesto kvôli starostiam každodenného života. Samozrejme, Ježiš od nás neočakáva, že ich budeme ignorovať. Možno je náš život, podobne ako život mnohých iných ľudí, zameraný na túžbu nasledovať Boha uprostred sveta, a je logické, že rodinné a pracovné záležitosti zaberajú dôležitú časť nášho času a našej mysle.

Tieto zamestnania tvoria dobrú časť cesty k svätosti. Preto si Pán želá, aby tieto skutočnosti nezostali na okraji nášho kresťanského života, ale aby sme ich vedeli prežívať spolu s ním.

„Jeden človek modlitby povedal:

„Ježiš má byť cieľom našich snažení,
Láskou našich srdc, témou našich
rozhovorov, vzorom nášho

konania“^[5]. Kristovo posolstvo nie je len ďalšou témou našej existencie, ale horizontom, z ktorého sa chápu a dávajú zmysel všetky ostatné aspekty našej biografie. Semeno môže rásť, keď nájde dobrú pôdu, a aj keď pri svojom vývoji narazí na nejaké ostružiny; ak sa budeme za každých okolností usilovať o zjednotenie s Pánom, postupne nájdeme cestu, ako žiť podľa jeho vôle.

Podobenstvo o rozsievачovi, ktoré Ježiš vyslovil z ložky, nám môže pomôcť preskúmať vnútornú úprimnosť, s akou dovoľujeme Kristovi kraľovať v našich srdciach.

Určite máme túžbu, podobne ako Panna Mária, zaradiť sa medzi tých, v ktorých Božie slovo prináša ovocie, ktoré trvá a prináša šťastie všetkým okolo nich. „A do dobrej zeme zasiate je u tých, čo počúvajú slovo a prijímajú ho a prinášajú úrodu: jedno tridsaťnásobnú, druhé šesťdesiatnásobnú a iné stonásobnú“ (Mk 4, 20).

[1] František, *Anjel Pána*, 12-VII-2020.

[2] Benedikt XVI, *Homília*, 21-VIII-2011.

[3] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 1005.

[4] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 72.

[5] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 271.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/streda-3-
tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/streda-3-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/)
(17.08.2025)